תנ״ך · אחרונים · מלבי״ם · מלבי״ם באור המילות · נביאים

מלבי"ם באור המילות על עובדיה

רבי מאיר ליבוש ב"ר יחיאל מיכל [מלבי"ם] וייזר

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מלבי"ם באור המילות על עובדיה

רבי מאיר ליבוש ב"ר יחיאל מיכל [מלבי"ם] וייזר

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מלבים-באור-המילות-על-עובדיה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611160902 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
פסוק א 4
פסוק ג 4
פסוק ד 4
פסוק ה 4
פסוק ו 4
פסוק ז 4
פסוק ח 4
פסוק ט 5
פסוק יא 5
פסוק יב 5
פסוק יג 5
פסוק יד 5
פסוק טו 5
פסוק טז 5
פסוק יז 5
פסוק כ 5

פרק א

פסוק א

לאדום. כמו על אדום, ורמז בשימוש הלמ"ד שהיה גר אדומי, שהוא שייך לאדום, כמ"ש חז"ל:

ציר. שליח הסובב בחזרה לכל צד ומחזיר דבר לשולחיו (ישעיה י"ח):

פסוק ג

זדון לבך. סתם זד הוא החולק על עקרי האמונה ומכחישם ביד רמה, בפרט כשנסמך אל הלב, כמ"ש בפי' משלי:

השיאך. גדר פעל השיא שהמסית אותו מסיר מלבו הפחד והמורך וזה הבדלו מן, הסית, פתה (ישעיה ל"ו), **בחגוי סלע**, אדום שכן בסלע, כמ"ש ותפש את הסלע במלחמה (מ"ב י"ד ו') וישליכום מראש הסלע (דה"ב כ"ה י"ב) ונפץ עולליך אל הסלע (תהלות קל"ז), וחגוי סלע ת"י בשיני כיפא, וי"מ בבקעי הסלע, וי"מ מענין חוג הארץ ראש הסלע מקום שהוא עגול בראש:

פסוק ד

שים. הוא צווי כפשוטו:

פסוק ה

נדמית. ענין שתיקה, וכן מואב נדמה (ישעיה ט"ו):

פסוק ו

נחפשו. ר"ל מצפוניו, ועשו הוא שם הקריאה:

ונבעו. נתגלו וכן פרץ נופל נבעה (ישעיהו ל:י"ג) וכמו שפי' חז"ל בב"ק דף ד' עפ"י התרגום:

פסוק ז

אנשי בריתך. מחויבים לעזור:

ואנשי שלום. עמם יתיעץ:

ואנשי לחמו. מחויבים לרפאות שברו, ומזור מענין תחבושת על השבר כמו אין דן דינך למזור, ומלת בו מוסב על המזור:

פסוק ח

חכמים תבונה. המבין מוציא דבר מתוך דבר והוא גדול מחכם כמ"ש בפי' משלי:

פסוק ט
וחתו מקטל. יתיראו מהריגה, כמו הן יקטלני לו איחל:

פסוק יא
זרים, **ונכרים**. הזר יצוייר גם בארץ ההיא, כמו ובת כהן כי תהיה לאיש זר, והנכרי בא מארץ רחוקה (ישעיה כ"ח) ובזר אינו חידוש שבא שעריו רק מה ששבה חילו, ובנכרי החידוש שבא שעריו:

פסוק יב
ביום נכרו. שנעשה נכרי לך. וי"מ שנמסר ביד אויב, מן נכר אותו אלהים בידי (שמואל א כ"ג:ז'):

פסוק יג
אל תשלחנה. ידיך, וכן ת"י דאושיטת ידך בנכסוהי:

פסוק יד
הפרק. עת יתפרד קישור הלוחמים (כי שם פרק ענינו על דבר הנפרד בכח ממקום חבורו) אז יעמידו גבורים להכרית כל פליט, ויש הבדל בין פליט ובין שריד, הפליט הוא הנצול מן החרב והיה במלחמה, והשריד יהיה גם כשהיה במק"א ונשאר מן העם בחיים:

פסוק טו
יעשה לך, **גמולך ישוב**. הבדלם התבאר (יואל ד' ד'):

פסוק טז
ולעו. יצפצפו דברים כשכור (ישעיה נ' ד'):

פסוק יז
מורשיהם. ארץ ירושתם, וההבדל בין שם ירושה ומורשה, שמורשה מורה שמוריש אותה לבניו וכמו שפירשו חז"ל:

פסוק כ
החל. מענין התחלה, כמו גז חן חץ, מן גזז חנן חצץ, ומלת ירשו נמשך לכאן, יירשו אשר כנענים: